

Melodii în noapte

Bragagiu

Iar văd și aud ca-n minune
Simțirile mele naive
Cum cântecul Luna-și compune,
Cum noaptea e pe portative.

Se leagănă notele rare -
Le știu că-s nescrise, nezise
Ori, poate, doar mie îmi pare
Pierzându-mă-n cuget și vise.

Nu știu dacă-i veselă, tristă
Acea melodie prin noapte
Doar bolta tăcea ametistă
Doar norii se stinseră-n șoapte.

O fire-s în largul de sală
Cu-auz și cu văz încleștată
Că bezna nu stăruie goală
Din liniștea ei înfundată.

E tihnă în aer și-n vreme
Și-n jur e atâta tăcere
Că-mi pare Oginski doar geme
Pornind „Polonezu”-n durere.

Aud și n-aud melodia
Prin file și note pierdută
Chopin parcă ia veșnicia
Și-o scrie de-a nu fi tăcută.

Prin foi prinzând stelele-n licăr,
Surzimea-n auz neauzind-o,
Iar Beethoven picur cu picur
O Lună a prins tremurândă.

Târziul își pierde elanul
Topindu-se tot în natură,
Chiar de nu învie pianul
Un sunet din claviatură.

Dar iată ca undă amară
Sau încremenire în brumă
Căzu Ciprian în vioară

Și ea fără milă-l sugrumă.

Dispar note blânde și calme
Își pierde-avântările dorul
De-și frânge bagheta în palme
Și neputincios dirijorul.

Pieriră orchestre de îngeri,
Iar sala pustie privește
Cum noaptea-n baladă se-nfrânge
Zbătându-se pe românește.

Și nu mai e tihnă cu Lună,
Și nu mai sunt stele și nouri...
Vioara, vioara doar sună
Și eu destrămat prin ecouri.
Victor Bragagiu

Michal Oginski - Polonez(Pozegnanie Ojczyzny)
Frederic Chopin - Nocturne
Ludwig van Beethoven - Sonata Lunii
Ciprian Porumbescu - Balada